

Avalaht>Kohtuasja algatamine>Kus ja kuidas?>**Kulud****Kulud**

Horvaatia

Käesoleval lehel esitatakse teave menetluskulude kohta Horvaatias.

Advokaadikulud

Vastavalt advokatuuri seadusele (*Zakon o odvjetništvu*) ja kokkuleppel justiitsministriga koostab Horvaatia Advokaatuur (*Hrvatska odvjetnička komora*) ja võtab vastu **advokaaditasude ja -kulude hüvitamise tariifistiku** (*Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika*). Tariifistikus määratakse kindlaks nende advokaaditeenuste tasude ja kulude hindamise, arvutamise ning maksmise meetod, mille pooled peavad volituse või pädeva asutuse otsuse alusel osutatud teenuste eest advokaadile või advokaadibüroole advokatuuri seaduse alusel tasuma.

Esindamiskulud hõlmavad advokaaditeenuseid ja käibemaksu ning nende teenuste osutamiseks vajalikke kulusid. Esindamiskulud peab tasuma klient (pool). Advokaaditasude ja -kulude hüvitamise tariifistik reguleerib eelkõige eri liiki menetlustega (kriminaal- ja väärteomenetlus, tsiviilkohtumenetlus jne) seotud kulude hüvitamist.

Advokaadid peavad iga osutatud teenuse puhul järgima tariifistikku ja esitama poolele arve.

Tariife võib suurendada 100%, kui asjas on vaja spetsialiseeritud eriteadmisi või kui asi on eriti keeruline või kui osutatud teenustega kaasneb eriti suur vastutus.

Eelkõige eeldatakse, et spetsialiseeritud eriteadmisi on vaja keerulistes vaidlustes või menetlustes või seoses eriliiki lepingutega, kui on vaja tunda või uurida välisriigi õigust või õiguskirjandust või õppida tundma või uurida inseneriteaduste, keemia-, tehnika-, loodusteaduste, füüsika-, meditsiini- või sotsiaalteaduse valdkonna spetsiifilisi teemasid või kasutada võõrkeelt jne.

Võttes arvesse osutatud teenuste kõiki asjaolusid ja poole saadavat kasu, võivad advokaadid teatavaid tariife ka 50% alandada.

Advokaatide eetikakoodeksi (*Kodeks odvjetničke etike*) kohaselt peavad nad klienti esindamiskulude ligikaudsest summast teavitama ja juhtima tema tähelepanu võimalusele, et kliendile vastaspoolelt välja mõistetavad kulud võivad olla advokaadi arvele märgitud summast väiksemad.

Kriminaalmenetluse kulud

Kriminaalmenetluse seaduses (*Zakon o kaznenom postupku; Narodne novine (NN; Horvaatia Vabariigi ametlik väljaanne)* nr 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13 ja 145/13, 152/14, 70/17; edaspidi „2008. aasta kriminaalmenetluse seadus“) määratletakse kriminaalmenetluse kulud. Sellisteks kuludeks on kõik kulud, mis on tekkinud kriminaalmenetluses selle algatamisest kuni lõpetamiseni, enne kriminaalmenetlust tõendite kogumisega seotud kulud ja õigusabi andmisega seotud kulud. Kriminaalmenetluse kulud koosnevad järgmistest kuludest:

tunnistajate, ekspertide, tõlkide ja teiste spetsialistidega seotud kulud; tehnilise salvestamise, helisalvestiste transkribeerimise ja sündmuskoha vaatluse kulud; toimiku või selle osade kopeerimise või salvestamise kulud;

süüdistatava transpordikulud;

süüdistatava või vahistatu kohtusse toimetamisega seotud kulud;

ametiülesandeid täitvate isikute transpordi- ja reisirakulud;

sellise süüdistatava ravikulud, kellel ei ole vahi all, eelvangistuses või kohtumääruse alusel ravisutuses viibides õigust saada tervishoiuteenuseid, ning sünnituskulud;

kindla suurusega summa;

kaitsja tasu ja vajalikud kulutused, erasüüdistaja ja süüdistajana tegutseva kannatanu ja nende õigusesindajate vajalikud kulutused ning nende volitatud esindajate tasu ja vajalikud kulutused;

kannatanu ja tema juriidilise esindaja vajalikud kulutused ning tema volitatud esindaja tasu ja vajalikud kulutused.

Selle artikli lõike 2 punktides 1–5 osutatud kulud tasutakse kriminaalmenetluse läbiviimise eest vastutava asutuse vahenditest ja nõutakse hiljem sisse neid tasuma kohustatud isikutelt. See ei puuduta riigieelarvest rahastatavate asutuste kulusid ega kulusid, mida on kandnud süüdistajana tegutsevale kannatanule määratud kaitsjad või volitatud esindaja *ex officio* algatatud kriminaalmenetluses.

Punktides 1–5 loetletud kriminaalmenetluse kulud tasutakse menetluse läbiviimise eest vastutava asutuse vahenditest ja nõutakse hiljem sisse neid tasuma kohustatud isikutelt, välja arvatud kulud, mida on kandnud riigieelarvest rahastatavad asutused, ning süüdistajana tegutsevale kannatanule määratud kaitsja ja volitatud esindaja vajalikud kulutused *ex officio* algatatud kriminaalmenetluses.

Olenemata kriminaalmenetluse tulemusest kannavad süüdistatavad, kannatanud, süüdistajana tegutsevad kannatanud, erasüüdistajad, kaitsjad, õigusesindajad, volitatud esindajad, tunnistajad, eksperdid, tõlgid ja spetsialistid oma osalemiskulud, tõendite kogumisel või kohtuistungil tekkinud viivitustega seotud kulud ja muud nende süül tekkinud menetluskulud ning osa kindla suurusega summast.

Kohus mõistab kriminaalmenetluse kulud välja süüdimõistetutelt, välja arvatud juhul, kui neil on õigus täielikule või osalisele vabastamisele kulude tasumisest. Kui süüdimõistetuid on mitu, mõistab kohus neilt igaühelt välja asjakohase osa kuludest või kui see ei ole võimalik, mõistetakse kulud neilt välja solidaarselt.

Kulude kohta otsuse tegemisel võib kohus vabastada süüdistatava kohustusest tasuda täielikult või osaliselt järgmised kulud: tunnistajate, ekspertide, tõlkide ja teiste spetsialistidega seotud kulud; tehnilise salvestamise, helisalvestiste transkribeerimise ja sündmuskoha vaatluse kulud; toimiku või selle osade kopeerimise või salvestamise kulud; süüdistatava transpordikulud; süüdistatava või vahistatu kohtusse toimetamisega seotud kulud; ametiülesandeid täitvate isikute transpordi- ja reisirakulud; sellise süüdistatava ravikulud, kellel ei ole vahi all, eelvangistuses või kohtumääruse alusel ravisutuses viibides õigust saada tervishoiuteenuseid; sünnituskulud; kindla suurusega summa ning määratud kaitsja tasu ja vajalikud kulutused. Kui need asjaolud tehakse kindlaks pärast kulude kohta otsuse tegemist, võib kohtu eesistuja (*predsjednik vijeća*) teha eriootsuse, millega süüdistatav vabastatakse kriminaalmenetluse kulude tasumise kohustusest. Kohus võib nõuda, et süüdistatav esitaks oma majandusliku seisundi ja sissetuleku kohta maksuameti väljastatud tõendi.

Kui aga kümne aasta jooksul kriminaalmenetluse kulude kohta tehtud otsuse lõplikuks muutumisest avastatakse, et süüdimõistetu majanduslik seisund võimaldab tal kriminaalmenetluse kulud, sealhulgas määratud kaitsja kulud, täielikult või osaliselt tasuda, võib kohtu eesistuja prokuröri (*državni odvjetnik*) taotlusel ja pärast süüdimõistetu teavitamist taotluse sisust määrata, et süüdimõistetu need kulud täielikult või osaliselt tasuks.

2008. aasta kriminaalmenetluse seaduse kohaselt ei pea süüdistatav alati menetluskulusid tasuma. Kui kohtulahendi tegemise vajadus langeb ära, süüdistatav mõistetakse õigeks või süüdistustest loobutakse, tasutakse kriminaalmenetluse kulud ning süüdistataval tekkinud vajalikud kulud ja kaitsja tasu riigi eelarvest.

Erasüüdistaja ja süüdistajana tegutsev kannatanu peavad tasuma kriminaalmenetluse kulud, süüdistatava vajalikud kulutused ning tema kaitsja tasu ja vajalikud kulutused, kui menetlus lõpeb süüdistatava õigeksmõistmise, süüdistustest loobumise või kohtulahendi tegemise vajaduse äralangemisega, välja arvatud juhul, kui see on juba ära langenud või süüdistustest on loobunud süüdistatava surma tõttu või kuna asi on menetluse venimise tõttu aegunud, ilma et süüdistajana tegutsev kannatanu või erasüüdistaja oleks selles süüdi olnud. Kui kohtulahendi tegemise vajadus langeb ära süüdistuste tagasivõtmise või süüdistuse esitamisest loobumise tõttu, võivad süüdistatav ja erasüüdistaja või süüdistajana tegutsev kannatanu jõuda asjakohaste kulude suhtes kokkuleppele. Kui erasüüdistajaid või süüdistajana tegutsevaid kannatanuid on mitu, tasuvad nad kulud solidaarselt.

Menetluskulusid käsitlevad õigusnormid – õiguslik alus

Kriminaalmenetluse kulude kohta leiab teavet 2008. aasta kriminaalmenetluse seaduse X jaotise artiklitest 145–152, [advokatuuriseadusest](#), [advokaaditasude ja -kulude hüvitamise tariifistikust](#) ning [kohtulõivude seadusest](#) (*Zakon o sudskim pristojbama*) (kriminaalmenetluse algatamisel erasüüdistusega tuleb tasuda kohtulõiv 250,00 kunat).

Internetis leiduv teave menetluskulude kohta

Kõik need seadused on kättesaadavad Horvaatia Vabariigi ametlikus väljaandes [Narodne novine](#) ja [Horvaatia Advokatuuri](#) veebisaidil.

Käibemaks

Kuna advokaadid on käibemaksukohustuslased, tuleb ka nende teenuste pealt tasuda käibemaks. Igal advokaadi esitatud arvel peab olema märgitud tasumisele kuuluv käibemaks. Käibemaksu määr on 25%. Olgu märgitud, et advokaaditasude ja -kulude hüvitamise tariifistiku tabelites esitatud summad ei sisalda käibemaksu. See lisatakse arve koostamisel.

Väärteomenetluse kulud

Väärteomenetluse kulud koosnevad järgmistest kuludest:

kulud, mis tekivad süüdistajal (prokuratuur) väärteo tuvastamiseks tehniliste vahendite või vajalike analüüside ja ekspertiiside abil;

kulud, mille kohus menetluse käigus oma riigieelarvelistest vahenditest ette tasub (tunnistajate, ekspertide, tõlkide ja teiste spetsialistidega seotud kulud; sündmuskoha vaatluse kulud; menetlusaluse isiku ja teiste isikute kohtusse ilmumise kulud; ametiülesandeid täitvate isikute reisikulud ja tasu jne);

kindla suurusega summa nende väärteomenetluse kulude eest, mille kannavad menetluse läbiviimise eest vastutavad asutused;

mille kannab esimese astme kohus (*općinski sud*) väärteomenetluses tehtud määruse peale esitatud kaebuse lahendamisel;

mille kannab Horvaatia kõrgem väärteoasjade kohus (*Visoki prekršajni sud*) menetlusaluse isiku väärteo eest vastutusele võtmise kohta lõpliku otsust tehes, kui ta lahendab nii prokuröri kui ka menetlusaluse isiku või üksnes menetlusaluse isiku poolt esitatud apellatsioonkaebuse;

sellise menetlusaluse isiku ravikulud, kellel ei ole eelvangistuses või kohtumääruse alusel raviasutuses viibides õigust saada tervishoiuteenuseid; menetlusaluse isiku reisikulud;

kannatanu ja kannatanu kui süüdistaja ning nende õigusesindajate ja volitatud esindajate vajalikud kulutused;

menetlusaluse isiku kaitsja vajalikud kulutused ja tasu.

Kindla suurusega summa määratakse kindlaks erinormiga kehtestatud piires, võttes arvesse menetluse keerukust ja kestust ning menetlusaluse isiku majanduslikku seisundit.

Kohus nõuab oma riigieelarvelistest vahenditest ette tasutud menetluskulud hiljem sisse menetlusaluselt isikult või teistelt isikutelt, kes on seaduse kohaselt kohustatud need tasuma.

Kohus peab kantud kulude kohta eraldi nimekirja, kuhu lisatakse järgmised kulud: **kulud, mille riigi süüdistaja (prokuratuur) teeb väärteo tuvastamiseks tehniliste vahendite või vajalike analüüside ja ekspertiiside abil; kulud, mille kohus menetluse käigus oma riigieelarvelistest vahenditest ette tasub (tunnistajate, ekspertide, tõlkide ja teiste spetsialistidega seotud kulud; sündmuskoha vaatluse kulud; menetlusaluse isiku ja teiste isikute kohtusse ilmumise kulud; ametiülesandeid täitvate isikute reisikulud ja tasu jne), ning sellise menetlusaluse isiku ravikulud, kellel ei ole eelvangistuses või kohtumääruse alusel raviasutuses viibides õigust saada tervishoiuteenuseid.**

Selliste kulude hüvitamist sooviv isik peab esitama kohtule kuluaruande koos vajaliku teabe ja tõenditega kantud kulude kohta.

Seaduse kohaselt menetluskulusid tasuma kohustatud isikud ei pea tasuma Horvaatia vähemuskeeltesse tõlkimise kulusid, mis tekivad põhiseaduse ning rahvusvähemustele Horvaatia Vabariigis oma keele ja kirja kasutamise õigust andva seaduse (*Zakon o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj*) sätete kohaldamisel.

Väärteomenetluse kulude hüvitamise üksikasjaliku korra määrab kindlaks justiitsminister.

Menetluskulud ja neid kandma kohustatud isikut puudutav on reguleeritud [väärteomenetluse seaduse](#) (*Prekršajni zakon*; NN nr 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17 ja 118/18) artiklitega 139 ja 140.

Tsiviilkohtumenetluse kulud

Tsiviilkohtumenetluse kulud on menetluse käigus või selle tarbeks kantud kulud. Ühed kulud, nagu kohtulõivud, on seotud menetluse läbiviimise eest vastutava asutuse toimimisega, teised aga, nagu eksperdiarvamuste või tõlketeenuste kulud, kujutavad endast eksperdile või kohtutõlgile makstavaid tasusid. Tsiviilkohtumenetluse kulud hõlmavad ka tunnistaja reisi- ja elamiskulusid ning tema saamata jäänud töötasu hüvitamist, kuid enamiku moodustavad kulud, mida advokaat on pooli menetluses esindades kandnud.

Enamik sätteid tsiviilkohtumenetluse kulude kohta sisalduvad [tsiviilkohtumenetluse seaduses](#) (*Zakon o parničnom postupku*), sealhulgas sätted tõendite kogumise kulude kohta (tsiviilkohtumenetluse seaduse artikkel 168), vaidluse kompromissiga lahendamise taotluse esitamise kulude kohta kahjuhüvitishagi korral või nende kulude kohta, mida kannab isik, kes kavatseb algatada tsiviilkohtumenetluse, et kaitsta oma subjektiivseid õiguseid, kuid peab enne seda taotlema vaidluse lahendamist kompromissiga (tsiviilkohtumenetluse seaduse artikkel 186a).

Üldjuhul kannab need kulud esilise teinud pool, kuid need võidakse talle hiljem kohtukulude osana hüvitada olenevalt tema edust kohtuvaidluses.

Tsiviilkohtumenetluse käigus kantud kulud on seotud teatavate asjaolude tõendamiseks vajalike kuludega (tõendite kogumise kulud, tunnistajate ilmumise kulud) ja esindamiskuludega.

Kõigi nende kulude hüvitamine vastaspoole poolt oleneb menetluses saavutatud edust. Põhimõtteliselt tasub kumbki pool oma toimingutega kaasnevad kulud ette (tsiviilkohtumenetluse seaduse artikkel 152), samas kui vaidluses täieliku edu saavutanud poolel on õigus menetluskulude täielikule hüvitamisele (tsiviilkohtumenetluse seaduse artikkel 154). Arvesse tuleks siiski võtta ka seda, kas need kulud olid kohtumenetluses vajalikud, sest poolel on õigus ainult vajalike kulude hüvitamisele (tsiviilkohtumenetluse seaduse artikkel 155).

Kohus võib määrata, et kumbki pool kannab oma kulud, kui nende edu menetluses on osaline, või määrata, et üks pool hüvitab teisele poolele ja menetlusse astujale kuludest proportsionaalse osa.

Kohus võib otsustada, et üks pool peab tasuma kõik vastaspoole ja tema poolel menetlusse astunud isiku kantud kulud, kui vastaspoole hagi on edutu vaid suhteliselt väikeses osas, millega ei kaasnenu erilisi kulusid.

Kaks peamist põhimõtet, millele tsiviilkohtumenetluse kulude kohta tehtav otsus tugineb, on edu (*causae*) põhimõte ja süü (*culpe*) põhimõte.

Poolel, kes kannab kulusid omal süül või temaga toimunud sündmuse tõttu, ei ole kohtumenetluses saavutatud edust olenemata õigust sellele, et vastaspool kulud hüvitaks (tsiviilkohtumenetluse seaduse artikkel 156).

Õigus kulude hüvitamisele menetluse lõpetamise, mitme poolega kohtumenetluse või kohtuliku kokkuleppe saavutamise korral on reguleeritud tsiviilkohtumenetluse seaduse artikli 158 lõikega 1 ning artiklitega 159, 161 ja 324.

Tsiviilkohtumenetluse kulude ja kohtulõivude kindlaksmääramisel lähtutakse pigem vaidluse eseme väärtusest teatava menetlustoimingu ajal kui põhiistungi lõpul. Lisaks määratakse tsiviilkohtumenetluse kulud kindlaks proportsionaalselt eduga, mis on saavutatud võrreldes vaidluse eseme väärtusega põhiistungi lõpul.

Kohtulõivude tasumise kohustus on reguleeritud [kohtulõivude seadusega](#).

Kohtumenetluse pool võib kasutada õigust menetluskulude tasumisest vabastamisele ja õigust professionaalsele õigusabile tasuta õigusabi käsitlevates erinormides sätestatud viisil ja tingimustel (tsiviilkohtumenetluse seaduse artikkel 172).

Kohus otsustab kulude hüvitamise poole konkreetse taotluse alusel kohtuistungita. Pool peab taotluses täpsustama, milliste kulude hüvitamist ta taotleb.

Pool peab esitama kulude hüvitamise taotluse hiljemalt selle kohtuistungi lõpus, mis eelneb kulude kohta otsuse tegemisele. Kui aga selline otsus tehakse eelneva suulise aruteluta, peab pool lisama kulude hüvitamise taotluse kohtule esitatavas avaldusse. Kohus teeb kulude hüvitamise taotluse kohta otsuse kohtuotsuses või menetluse lõpetamise määruks (tsiviilkohtumenetluse seaduse artikkel 164).

Kohtuotsuses kulude kohta tehtud otsust saab vaidlustada ainult määruskaebusega, välja arvatud juhul, kui samal ajal kaevatakse edasi ka kohtuasjas tehtud sisuline otsus (tsiviilkohtumenetluse seaduse artikkel 167).

Täitemenetluse kulud

Täitemenetluse kulud koosnevad poolte, kohtu ja teiste täitemenetluse osaliste kulutustest, mis tekivad täitemenetluses või seoses sellega.

[Täitemenetluse seadus](#) (*Ovršni zakon*) sisaldab suhteliselt vähe sellise menetluse kulusid reguleerivaid sätteid. Vaid üks artikkel käsitleb üksnes täitemenetluse kulude hüvitamist (täitemenetluse seaduse artikkel 14). Selles on kindlaks määratud menetluskulude ette tasumine, poolte poolt menetluskulude ette tasumise kohustus täitmata jätmise tagajärjed ja nende sätete kohaldamine tagamismenetluses.

Täitemenetluse seadus ei sisalda sätteid, mis võimaldaksid kohtul määrata kulude hüvitamise. Selle asemel kohaldatakse täitemenetluse seaduse artikli 21 lõike 1 alusel vastavalt tsiviilkohtumenetluse seaduse sätteid.

Vastavalt 1. jaanuari 2011. aasta [seadusele, mis käsitleb sissenõude pööramist rahalistele vahenditele](#) (*Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima*) viib finantsamet (*FINA*) täitmise ettevõtjate ja kodanike rahaliste vahendite arvel läbi nii, et arestib võlgniku isikukoodi alusel ja tema nõusolekut vajamata kõik tema kontod ja tähtajalised hoiused kõigis pankades.

Vastavalt [rahalistele vahenditele sissenõude pööramist käsitlevas seaduses sätestatud teenustega seotud tasude liike ja suurust käsitlevate eeskirjade](#) (*Pravilnik o vrstama i visini naknada za obavljanje poslova propisanih Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima*) artiklile 8 määrab finantsameti juhtkond eeskirjades osutatud tasude suuruse oma hinnakirjas, mille kiidab heaks rahandusminister. Rahalistele vahenditele sissenõude pööramist käsitleva seaduse kohaste finantsameti teenuste hinnakirja väljavõtte saab alla laadida finantsameti ametlikult veebisaidilt.

Sissenõudja või pandipidaja peab täitmisele pööramise ja täitmise läbiviimisega ning hagi tagamisega seotud menetluskulud tasuma ette. Võlausaldaja või pandipidaja peab menetluskulud ette tasuma kohtu määratud tähtaja jooksul.

Sissenõude pööramisel vallasvarale määrab kohus, et sissenõudja peab konkreetse tähtaja jooksul ette tasuma teatavate täitetoimingute (toimingud, mille kohtutäitur teeb vallasvara arestimiseks ja väärtuse hindamiseks, konfiskeerimiseks, äravõtmiseks ja kohtule, sissenõudjale või kolmandale isikule üleandmiseks) tegemiseks vajalikud kulud. Sissenõudjal ei ole õigust sellist otsust edasi kaevata ja ta peab seda täitma. Kulud tasutakse ette kohtu deposiitkontole.

Kui sissenõudja või pandipidaja ei täida kohtu otsust tasuda kulud ette kohtu määratud tähtaja jooksul ning täite- või tagamismeedet ei saa nende tasumata jätmise korral võtta, peatab kohus täitmise. Kui kohtu määratud tähtaja jooksul ei tasuta ette kulusid, mis on vajalikud sellise toimingu tegemiseks, mis ei ole täitmiseks hädavajalik, jäetakse toiming tegemata (täitemenetluse seaduse artikli 14 lõige 2).

Sissenõude pööramisel kinnisvarale seisneb üks täitetoimingutest kinnisvara väärtuse kindlaksmääramises. Kohus teeb seda kohtumäärusega, kasutades oma kaalutusõigust, kui on toimunud kohtuistung, mille pooled saavad võimaluse esitada oma seisukohad ja neid toetavad tõendid (täitemenetluse seaduse artikli 92 lõige 1). Kumbki pool võib siiski teha ka ettepaneku, et kinnisvara väärtus määratakse kindlaks asjakohase eksperdi koostatud eksperdiarvamusega. Sel juhul peab see pool tasuma ette eksperdiarvamuse kulud.

Lisaks täitemenetluse kulude hüvitamist käsitlevatele üldsätetele sisaldab täitemenetluse seadus sissenõude pööramist kinnisvarale reguleerivas osas sätteid menetluse kulude kohta, määrares kindlaks maksete tegemise järjekorra müügitulu jaotamisel.

Müügitulust tuleb eeskätt katta täitemenetluse kulud, mis on seotud kohtulõivude ja täitetoimingute tegemise eest tehtud ettemaksetega, ning eelmise aasta eest võlgnetavad ja müüdnud kinnisvaralt tasumisele kuuluvad maksud ja muud lõivud. Need kulud on nii poolte kui ka teiste menetlusosaliste kõigi muude nõuete ees esimuslikud (täitemenetluse seaduse artikli 113 lõike 1 punkti 1).

Mis puudutab pandipidaja õiguslikku seisundit sissenõude pööramisel kinnisvarale, siis kohtupraktikast nähtub, et lisaks pooltele on menetluskulude hüvitamisele õigus ka pandipidajal.

Sissenõude pööramisel kinnisvarale tuleb kasutada kohtutäiturit, kellel on õigus kulude hüvitamisele. Sel juhul kohaldatakse tsiviilkohtumenetluse seaduse sätteid, mis käsitlevad kulude hüvitamist (tsiviilkohtumenetluse seaduse artiklis 155 on ette nähtud kulude hüvitamine ja tsiviilkohtumenetluse seaduse artiklis 154 on sätestatud menetluskulude hüvitamise korraldus).

Kuna täitemenetluse seadus ei sisalda sätteid menetluskulude otsuse tegemise või menetluskulude suuruse kohta, kohaldavad kulude kohta otsust tegevad asutused tsiviilkohtumenetluse seaduse üldsätteid, milles on kindlaks määratud, et kohus võtab otsuse tegemisel selle kohta, millised kulud tuleb poolele hüvitada, arvesse üksnes neid kulusid, mis olid menetluse läbiviimiseks vajalikud. Kohus uurib vajalike kulude ja kulude suuruse kohta otsuse tegemiseks hoolikalt kõiki asjaolusid, võttes eelkõige arvesse tsiviilkohtumenetluse seaduse norme, mis käsitlevad põhiistungiks valmistumise menetlust, mis hõlmab kirjalike seisukohtade esitamist, üht eelistungit ja üht põhiistungit (tsiviilkohtumenetluse seaduse artikkel 155).

Lisaks sissenõudja advokaadi esindamiskuludele on sissenõudjal ametliku dokumendi alusel täitmise korral õigus ka notaritasude hüvitamisele.

Eeskirjades notaritasude ja -kulude hüvitamise kohta täitemenetluses (*Pravilnik o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku*) on täpsustatud, et kulude eest, mis notaril tekivad täitmisavalduse saamisel tehtavate toimingutega seoses või täitemääruste andmisel ametliku dokumendi alusel, tuleb sissenõudjal tasuda ette. Kui sissenõudja ei tasu kulusid ette, täitemenetlus peatatakse (täitemenetluse seaduse artikli 14 lõige 2).

Kui vallasvara ei õnnestu enampakkumisel müüa ja sissenõudja nõue jääb rahuldamata, ei tähenda see, et sissenõudja ei ole täitemenetluses vajalikke kulusid kandnud.

Kohtu omal algatusel menetluse alustamise kulud tasub kohus ette oma vahenditest. Täitemenetluse seadusega on ette nähtud võimalus algatada täitemenetlus *ex officio*, kui see on seaduses sõnaselgelt sätestatud.

Täitmist ametlike dokumentide alusel läbi viivatel notaritel on teatavad kulud, nagu notaritasud või materjalikulud, mis võivad olla seotud kättetoimetamise või postiteenustega või kirjatarvete, nt paberiga, ning täitmisavalduse koostamisega seotud kulud, kui selle koostab advokaat. Need kulud peab ette tasuma sissenõudja.

Täitedokumendi alusel täitmist viivad läbi kohtud. Sel juhul koosnevad sissenõudja poolt ette tasutavad kulud kohtulõivudest ja advokaatide poolt täitmisavalduste koostamisega seotud kuludest.

Võlgnik või pantija peab täite- või tagamismenetluseks vajalikud kulud sissenõudjale või pandipidajale hüvitama (täitemenetluse seaduse artikli 14 lõige 4).

See õigusnorm on menetluskulude kohta otsuse tegemise alus.

Kui tehakse otsus vajalike kulude kohta ametlikul dokumendil põhineva täitekorralduse või pädevale kohtule asja lahendamiseks ja pooltele otsuse kättetoimetamiseks esitatud avalduse korral, on sissenõudjal õigus makstud notaritasu hüvitamisele olenevalt nõude suuruselt. Lisaks on tal õigus nõuda sellele summale lisanduvat käibemaksu.

Juhtumid, kui sissenõudjal ei ole õigust menetluskulude hüvitamisele, on reguleeritud täitemenetluse seaduse artikli 39 lõigetega 1, 2 ja 3 ning artikli 72 lõikega 1.

Sissenõudjal on menetluse tulemusest olemata õigus nende kulude hüvitamisele, mida ta on pidanud kandma vastaspoole süül või vastaspoolega toimunud sündmuse tõttu (tsiviilkohtumenetluse seaduse artikkel 156, mida kohaldatakse täitemenetluse seaduse artikli 21 lõike 1 kohaselt). See säte on kooskõlas tsiviilkohtumenetluse seaduse sätetega, mis käsitlevad menetluskulude hüvitamist süü põhimõtte alusel.

Ent ka võlgnikul (või pantijal) on õigus nende menetluskulude hüvitamisele, mille sissenõudja põhjendamatult tekitas (täitemenetluse seaduse artikli 14 lõige 5).

Kulude hüvitamise nõue tuleks esitada hiljemalt 30 päeva pärast menetluse lõppkuupäeva (täitemenetluse seaduse artikli 14 lõige 6). Menetluskulude hüvitamise nõude kohta tehakse otsus kas täitekorralduse lahutamatu osana või eraldi määрусena, mis on pärast lõplikuks muutumist täitedokument, mille alusel saab teistes täitemenetlustes täitmist taotleda.

Tsiviilkohtu- ja täitemenetluse kulud käsitlevad normid

Tsiviilkohtumenetluse seadus (NN nr 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 ja 70/19)

Täitemenetluse seadus (NN nr 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 ja 131/20)

Rahalistele vahenditele sissenõude pööramist käsitlev seadus (NN nr 68/18, 2/20, 46/20 ja 47/20)

Kohtulõivude seadus (NN nr 118/18)

Tasuta õigusabi seadus (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (NN nr 143/13)

Advokaaditasude ja -kulude hüvitamise tariifistik (NN nr 142/12, 103/14, 118/14 ja 107/15)

Eeskirjad notarite ajutiste tariifide kohta (*Pravilnik o privremenij javnobilježničkoj tarifi*) (NN nr 38/94, 82/94, 52/95, 115/12, 120/15 ja 64/19)

Eeskirjad notaritasude ja -kulude hüvitamise kohta täitemenetluses (NN nr 9/21)

Eeskirjad pärimismenetluses kohtu määratud usaldusisikutena tegutsevate notarite tasude ja kulude hüvitamise kohta (*Pravilnik o visini nagrade i naknade troškova javnog bilježnika kao povjerenika suda u ostavinskom postupku*) (NN nr 135/03)

Eeskirjad sertifitseeritud komisjonäride teenustega seotud kulude ja tasude tariifistiku kohta (*Pravilnik o tarifi za naknadu troškova i nagradu za obavljanje javne komisijone djelatnosti*) (NN nr 115/12)

Eeskirjad täitemenetluses kinnis- ja vallasvara müügi korraldamise tasude liikide ja suuruste kohta (*Pravilnik o vrstama i visini naknada za obavljanje poslova provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku*) (NN nr 156/14)

Eeskirjad rahalistele vahenditele sissenõude pööramist käsitlevas seaduses sätestatud teenustega seotud tasude liikide ja suuruste kohta (NN nr 71/18)

Eeskirjad väljaspool kohtu ruume ametikohustuste täitmisega seotud tasude kohta (*Pravilnik o naknadama za obavljanje službenih radnji izvan zgrade suda*) (NN nr 38/14)

Kõik need seadused ja normid on kättesaadavad Horvaatia Vabariigi ametlikus väljaandes (*Narodne novine*) või kutsekodade ja finantsameti veebisaidil.

Viimati uuendatud: 18/04/2023

Käesoleva veebilehe asjaomaseid keeleversioone haldavad asjaomased liikmesriigid. Tõlked on teostanud Euroopa Komisjoni teenistused. Originaali tehtavad võimalikud muudatused asjaomase riikliku ametiasutuse poolt ei pruugi kajastuda tõlkeversioonides. Euroopa Komisjon ei võta vastutust selles dokumendis sisalduva ega viidatud teabe ega andmete eest. Palun lugege õiguslikku teadaannet lehekülje eest vastutava liikmesriigi autoriõiguste kohta.